

Neviim (prophètes) - Judges

Chapter 6

6,1 תיעשו בני-ישראל פְּרֻעָה, בְּעַנִּי יְהוָה; וַיְתַגֵּן יְהוָה בֶּן-מִקְנֵן, שְׁבָעׁ שָׁנִים.
6,2 וּפְאַזְדִּיד-מִקְנֵן, עַל-שְׂנָאָל; מִפְנֵי מִקְנֵן צָשׂוּ לְקֹם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲת-הַמְּנִקְרָה אֲשֶׁר בְּקָרִים, וְאֲת-הַמְּעָרוֹת, וְאֲת-הַמְּצָדוֹת.
6,3 וּפְתִיה, אֶסְמָךְ-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל-וְעַלְהָ מִקְנֵן עַמְלִיק וּבְנֵי-קָדְם, וְעַלְוָעַלְיוֹ.
6,4 תִּקְסֹפּוּ עַלְקִים, וְשִׁחְתִּוּ אֶת-יְבוּל הָאָרֶץ, עַד-בְּזָאָן, עַזָּה; וְלֹא-עֲשָׂאָרָיו מִקְהָה בְּיִשְׂרָאֵל, וְשָׁהָרְשָׂוּרְקָמָר.
6,5 כִּי הַם יִמְקַנְּקִים יְעַלוּוּ וְאַקְלִיקִם, וּבָאוּ (וְבָאוּ) קְדִימָה לְרָבָב, וְלָקְםָוּ וְלְגַמְלִיקִם, אַיִן מִסְפָּר; וְיָבָאוּ בְּאָרֶץ, לְשִׁקְמָה.
6,6 תִּזְלַל יִשְׂרָאֵל מִזְדָּבָדָב, מִפְנֵי מִקְנֵן; וְיִצְעָקוּ בְּנֵי-ישראל, אֶל-יְהוָה. {פ}
6,7 צִיהוּ, כִּי-צִעָּקוּ בְּנֵי-ישראל אֶל-יְהוָה, עַל, אֲדֹת מִקְנֵן.
6,8 וְיִשְׁלַחַ יְהוָה אִישׁ בְּבִיא, אֶל-בְּנֵי-ישראל; וַיֹּאמֶר לְקֹם כָּה-אָמָר יְהוָה אֱלֹהֵי-ישראל, אֲנִי הַעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם, וְאַצִּיאָ אֶתְכֶם, מִבֵּית עֲבָדִים.
6,9 וְאַצְלָ אֶתְכֶם מִידְמִצְרַיִם, זָמִיד בְּלַלְפְּצִיכִים; וְאַגְרֵשׁ אֶזְעַטְמִים מִפְנִיכִים, וְאַתְּעַת לְקֹם אֶת-אֶרְצָם.
6,10 וְאַמְּנַה לְקֹם, אֲבִי-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם--לֹא תִּרְאָו אֶת-אֱלֹהֵי בְּאָמָר, אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בְּאֶרְצָם; וְלֹא שְׁמַעַתֶּם, בְּקֹולִי. {פ}
6,11 וְיָבָא מֶלֶךְ-יְהוָה, וְיִשְׁבֶּה פְּתַח בָּאָהָה אֲשֶׁר בְּעִפְרָה, אֲשֶׁר לִיוֹאָשׁ, אֲבִי קָדְעָרִי; וְגַדְעָוּ גַּנְוָן, חַבְטָ חַטִּים בְּגַת, לְקָנִיס, מִפְנֵי מִקְנֵן.
6,12 וְיִרְאָ אֶלְיוֹן, מֶלֶךְ-יְהוָה; וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן, יְהוָה עַמְּךָ גְּבוּר הַקָּיל.
6,13 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן גְּדוּעָן, בְּיַדְנִי, וְיִשְׁרָאֵל יְהוָה עַמְּפָנוּ, וְלֹמַה מִצְאָתָנוּ בְּלִזְאת; וְאֵיהֶן כָּל-גְּנוּלָאָמִי אֲשֶׁר סְפָרוּ-לָנוּ אֶבְוֹתֵינוּ לְאָמָר, קָלָא.
6,14 וְיִפְןֵ אֶלְיוֹן, יְהוָה, וַיֹּאמֶר לְךָ בְּכֹפֵן ذָה, וְהַוְשָׁעַת אֶת-יִשְׂרָאֵל מִפְנֵי מִקְנֵן; בְּלֹא, שְׁלַחְתִּינָה.
6,15 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן בְּיַדְנִי, בְּמַה אָוַשְׁעָ אֶת-שְׂנָאָל; הַגָּה אֶלְפִּי הַדָּל בְּמַנְשָׁה, וְאֲנִי פָּצַעַר בְּבֵית אָבִי.
6,16 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן, יְהוָה עַמְּרָה, כִּי אֲהִיה עַמְּרָה; וַיֹּכַת אֶת-מִקְנֵן, בְּאַישׁ אָסָד.
6,17 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן, אֶסְמָא מִצְאָתִי תְּחִזְקֵנִי בְּעִירֵינוּ; וְעַשְׂתֵּ לִי אֶזְעַת, שְׁאַתָּה מִדְבָּר עַמִּי.
6,18 אֶל-גָּאָתָמָה, עַד-בְּאֵי אָלִיךְ, וְהַצָּאָתִי אֶת-מִבְּסָתִים, וְהַנְּקַטִּי לְפִנְךָ; וַיֹּאמֶר, אֲנִי אַשְׁבֵּעַ עד שׁוֹבֵן.
6,19 וְגַדְעָוּ בָּא, וְיִשְׁעַח אֶדְעִים וְאַיְתָה-קָמָח מִצּוֹת, הַכְּשָׁר שֶׁם בְּסָל, וְמַפְרֵק שֶׁם בְּפִרְוָר; וַיֹּצֵא אֶלְיוֹן אֶל-מִזְבֵּחַ הָאָהָה, וַיַּגְשֵׁשׁ. {פ}
6,20 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן מֶלֶךְ-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, קַח אֶת-פְּבָשָׂר וְאֶת-מִפְצָצָות וְהַבָּחֵן אֶל-פְּסָלָע פְּלָח, וְאֶת-פְּמַבְּקָק, שְׁפּוֹן; וַיַּעַשׂ, כֵּן.
6,21 וְיִשְׁלַחַ מֶלֶךְ-יְהוָה, אֶת-קָצָה הַמְשֻׁעָנָת אֲשֶׁר בְּיַדְנִי, וַיַּגְעַ בְּבָשָׂר, וְבִמְצָצָות; וְפָעַל קָאשׁ מִן-הַצְּרוּר, וְתַאֲכֵל אֶת-פְּבָשָׂר וְאֶת-מִפְצָצָות, וּמֶלֶךְ-יְהוָה, פְּלָנֶגֶעֲבִי.
6,22 וְיִרְאָ גְּדוּעָן, כִּי-מֶלֶךְ-יְהוָה הוּא; וַיֹּאמֶר גְּדוּעָן, אֲפָה אֶדְעִי-יְהוָה--כִּי-עַל-בָּן בְּאִימִי מֶלֶךְ-יְהוָה, פְּנִים אֶל-פְּנִים.
6,23 וַיֹּאמֶר לוֹ, יְהוָה שְׁלָוָם לְךָ, אֶל-תִּרְאָ: לא, פְּתָחוֹת.
6,24 וַיֹּאמֶר שְׁם גְּדוּעָם מִזְבֵּחַ לְיְהוָה, וַיַּקְרְבָּא-לְיְהוָה שְׁלָוָם; עד, פִּיּוֹם בְּזָה--עוֹזָבָו, בְּעַפְתָּת אָבִי הַעֲזָרָה. {ס}
6,25 וְיִהְיָה בְּלִילָה פְּרָהָה, וַיֹּאמֶר לוֹ, יְהוָה קַח אֶת-פְּרָה-פְּשָׂור אֲשֶׁר לְאָבִיךְ, וְפָר הַשְׁנִי שְׁבָעׁ שָׁבָטִים; וּבְרִסְתָּת, אֶת-מִזְבֵּחַ הַבָּעֵל אֲשֶׁר
לְאָבִיךְ, וְאֶת-פְּאַשְׁבָה אֲשֶׁר-עַלְיוֹ, תִּכְרֹת.
6,26 וְבָנִית מִזְבֵּחַ לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַל רַאשׁ הַמִּזְבֵּחַ בְּזָה--בְּמִעְרָכָה; וְלִקְחָתָת, אֶת-פְּרָה הַשְׁנִי, וְמַעֲלִית עֹזָה, בְּעַצִּי הַאֲשָׁרָה אֲשֶׁר
תִּכְרֹת.
6,27 וְיִקְחָ גְּדוּעָן עַשְׂרָה אֲבָשִׁים, מַעֲבָדִי, וַיַּעַשׂ, כִּי-אָשֶׁר דִּבֶּר אֶלְיוֹן, יְהוָה; וְיִהְיָה כִּי-אָשֶׁר יָרָא אֶת-בֵּית אָבִיו וְאֶת-אָבָשִׁי הַעִיר, מִעְשָׂות
יוֹם-פְּעַשׁ לְלָה.

- 6,28 תישכימו אבשי בעיר, בבר, והנה גטץ מזבח הבעל, ובאשרתה אשר-עליו כרמיה; ואת, הפרק השני, העלה, על-המזבח
הכפני.
- 6,29 פואמרו איש אל-רעשו, מי עשה פזבר פזה; פידרשוי, פיבקשו-ליאמרו, גדוען בז-יואש עשה פזבר פזה.
- 6,30 פואמרו אבשי העיר, אל-יואש, הוציא את-בננו, יומתו: כי גטץ את-מזבח הבעל, וכי ברת באשרתה אשר-עליו.
- 6,31 פואמר יואש לכל אשר-עמדו עליו האחים התריבו לבעל, אם-אףם תושיעו אותו, אשר-יריב לו יומת, עד-הבר; אם-אליהם
הוא ירב לו, כי גטץ את-מזבחו.
- 6,32 פיקרא-לו ביום-ההוא, ורבעל לאמר: ירב בנו הבעל, כי גטץ את-מזבחו. {ס}
- 6,33 וכל-מחייב מלך ובני-קדם, גאספוניחדו; פיעברוייספו, בעמק זירעאל.
- 6,34 ורות יתוה, לבשה את-גדעון; יתקע, בשופר, תשאך אביכר, אפראי.
- 6,35 ומלאכים שלח בכל-הנsha, תעתק גם-הוא אפראי; ומלאכים שלח, באשר-ובצלאן ובנפתלי, יעלו, לך אתם.
- 6,36 פואמר גדוען, אל-אללים: אם-ישך מושיע בידי, את-ישראל-כאשר דברת.
- 6,37 הנה אנכי, מציג את-גטת הצمر-ברגן: אם תל ויהה על-פה לבזה, ועל-כל-הארץ חרב-פידעת כי-תושיע בידי
את-ישראל, כאשר דברת.
- 6,38 פיה-יכן-יעשכם מפסרת, פיר את-פה; יימץ טל מן-פה, מלאה פספל מים.
- 6,39 פואמר גדוען, אל-אללים, אל-ימר אףן בי, לאדבנה את-פה; אנטה נא-ברק-הפעם, בפה-יה-נא חרב אל-פה
לבזה, ועל-כל-הארץ יקיה-טל.
- 6,40 פיעש אללים כן, בלילה מהוא; פיה-חרב אל-פה לבזה, ועל-כל-הארץ היה טל. {פ}